

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
52/14. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2014. április 8.

A T-319/11. sz. ügyben hozott ítélet
ABN Amro Group N. V. kontra Bizottság

A Törvényszék megerősíti az ABN Amróra vonatkozó felvásárlási tilalmat

E tilalmat a Bizottság 2011-ben, az ABN Amrónak a pénzügyi válság miatt a holland állam által végrehajtott feltőkésítése keretében írta elő

Az ABN Amro Group NV (a továbbiakban: ABN Amro) pénzügyi intézmény, melynek székhelye Amszterdamban (Hollandia) található. Az ABN Amro az ABN Amro Bank NV részvényeinek 100%-ával rendelkezik, amely bank két ügyfélkör köré szerveződik: kiskereskedelmi banktevékenység és vagyonkezelés, valamint kereskedelmi és vállalati banktevékenység.

Az ABN Amro jelenlegi szerkezete egy 2007-es megállapodáson alapul, melyet a Fortis SA/NV, a Royal Bank of Scotland és a Banco de Santander társaságok kötöttek. E megállapodás célja az volt, hogy a korábbi anyavállalatot, az ABN Amro Holdingot megvásárolják, és feldarabolják. A holland állam a pénzügyi válságra, és a Fortis hosszú távú életképességét érintő bizonytalanságokra tekintettel, melyek 2008 őszén fennálltak, megvásárolta a Fortis holland leányvállalatát, a Fortis Bank Nederlandot (FBN), valamint az ABN Amro Holding egyes kereskedelmi egységeit (köztük az ABN Amro N-t). A holland állam úgy határozott, hogy az FBN-t és az ABN Amro N-t egyesíti annak érdekében, hogy új jogalanyt hozzon létre: az ABN Amrót.

Ezek az adásvételek, valamint a holland állam által az ABN Amro javára végrehajtott feltőkésítési ügyletek képezték a tárgyat a Bizottság vizsgálati eljárásának.

E tekintetben a holland állam, az ABN Amro és a Bizottság között a 2010-es és a 2011-es év során számos levélváltásra és találkozóra került sor az ABN Amróval szemben megállapított felvásárlási tilalom terjedelme és időtartama tárgyában. Ezt az intézkedést a Bizottság szükségesnek vélte ahhoz, hogy az ABN Amrónak nyújtott támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen nyilvánítani.

Mivel e tilalom módoszatai tárgyában nem sikerült egyezsége jutni, a Bizottság 2011. április 5-én feltételes formában hozott határozatot¹.

E határozatban a Bizottság megállapítja, hogy az ABN Amro állami támogatásban a következő formában részesült: 4,2 milliárd és 5,45 milliárd euró közötti összegű feltőkésítési támogatás, valamint 71,1 milliárd euró összegű likviditási támogatás. A Bizottság azonban elismeri, hogy a szerkezetátalakítási tervek feltételesen megfelelnek a banki szerkezetátalakításról szóló közleménynek².

A határozat három éves időtartamra vonatkozó felvásárlási tilalmat ír elő, kivételt képeznek azonban ez alól bizonyos típusú, és bizonyos minimális jelentőségű felvásárlások. E tilalom időtartamát meg kell hosszabbítani öt évre, ha a holland államnak három év elteltével is 50%-nál nagyobb részesedése lesz az ABN Amróban.

¹ A holland állam által az ABN AMRO Group NV javára tett intézkedésekről szóló, 2011. április 5-i 2011/823/EU bizottsági határozat (HL L 333., 1. o.).

² A pénzügyi szektor életképességének helyreállításáról és a jelenlegi válságban hozott szerkezetátalakítási intézkedéseknek az állami támogatási szabályok alapján végzett értékeléséről szóló bizottsági közlemény (HL C 195., 9. o.).

Az ABN Amro e határozattal szemben keresetet indított, melyben a megtámadott határozatban megállapított tilalom terjedelmét és időtartamát vitatja.

E kontextusban az ABN Amro lényegében azzal érvel, hogy a számára nyújtott támogatás nem eredményezi a verseny torzulását, mivel azt nem túlzott mértékű kockázatvállalás tette szükségessé. Az ABN Amro véleménye szerint e körülményre tekintettel a tilalom terjedelme túlzottan széles, mivel az a bármely vállalkozásban szerzett több, mint 5%-os befolyásra vonatkozik, és a kivételek korlátozott módon kerülnek meghatározásra.

A Törvényszék a mai napon hozott ítéletében először is emlékeztet a Bizottság mérlegelési jogkörére azon feltételek vonatkozásában, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetése érdekében szükséges támogatási intézkedést a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen nyilvánítani. A Törvényszék emlékeztet továbbá arra, hogy az e kontextusban előírt magatartási intézkedés nem értékelhető elszigetelten.

A Törvényszék ezt követően egyetért a Bizottság azon érvelésével, amely szerint a felvásárlásnak a támogatott jogalany életképességének biztosítását kell céloznia, amely azt is jelenti, hogy minden olyan állami támogatás útján finanszírozott felvásárlás, amely nem szigorúan szükséges annak biztosításához, hogy helyreálljon a kedvezményezett társaság életképessége, sérti a támogatás szigorúan minimális szintre való korlátozásának elvét. A cél ugyanis annak elérése, hogy a támogatásban részesülő bank pénzét a támogatás visszafizetésére használják fel azelőtt, hogy a bank újabb felvásárlást hajtana végre.

Következésképpen a Törvényszék megállapítja, hogy a jelen ügy körülményei között a bármely szektorban tevékenykedő vállalkozásban való, 5%-ot meghaladó részesedés megszerzésére vonatkozó felvásárlási tilalom megfelel a különböző bizottsági közleményekben, és különösen a szerkezetátalakításról szóló közleményben³ foglalt elveknek.

A Törvényszék véleménye szerint ugyanez vonatkozik a tilalom időtartamára is. Az tehát a megtámadott határozat dátumától számítva legalább három évig, vagy addig a napig hatályos, amikor Hollandia részesedése 50% alá esik, de legkésőbb a megtámadott határozat dátumától számított öt év múlva hatályát veszti.

Az ABN Amro azonban azzal érvelt, hogy az EUMSZ tiltja a Bizottság számára, hogy valamely vállalkozás irányításának állami vagy magánjellege alapján hozzon határozatot. A Törvényszék e tekintetben emlékeztet arra, hogy a megtámadott határozat az állami tulajdont nem azonosítja az állami támogatással, és meghatároz olyan objektív indokot, melynek alapján a bank többségi állami irányítása e kontextusban viszonyítási elem, így nem állhat fenn az állami tulajdonnal szembeni hátrányos megkülönböztetés.

A Törvényszék ezenfelül megállapítja, hogy az ügy különleges körülményei között a Bizottság helytállóan állapíthatta meg, hogy a támogatásból származó előny abban az időpontban szűnik meg, amelyben a holland állam már nem rendelkezik többségi részesedéssel az ABN Amróban. Ugyanígy a Bizottság a tilalom maximális időtartamának meghatározása tekintetében megalapozottan vette figyelembe többek között a holland államnak az ABN Amróból való kilépésre vonatkozó stratégiáját (a Bizottság által a közigazgatási eljárás keretében előterjesztett stratégia).

Végezetül a Törvényszék – az ABN Amrónak az indokolás hiányára és az arányosság elvének, az egyenlő bánásmód elvének és a megfelelő ügyintézés elvének a megsértésére alapított érveit is elutasítva – a keresetet teljes egészében elutasítja.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a

³ Uo.

magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499